

забезпечення ефективного функціонування, підтримки і розвитку підприємництва, вагомою є роль та відповідальність місцевих органів самоврядування у напрямі створення сприятливого підприємницького середовища в регіоні [3]. Україні слід використовувати досвід розвинених країн, де головними напрямками державної політики підтримки малого і середнього підприємництва є усунення бюрократичних перешкод на шляху створення та функціонування, надання прямої фінансової підтримки, полегшення доступу до джерел фінансування, зменшення податкового тягара, підвищення інноваційного потенціалу.

Список використаних джерел:

1. Аналітичне дослідження «Індекс конкурентоспроможності міст України 2021 р.». Інститут економічних досліджень та політичних консультацій. Офіційний сайт. URL: <http://www.ier.com.ua>

2. Ємець О. І. Підприємницька ініціатива як чинник розвитку бізнесу в регіоні. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2022. Т. 2. № 18. С. 85-94. URL: <https://journals.pnu.edu.ua/index.php/aprde/article/view/6080/6330>

3. Полусмяк Ю. І., Зенкіна Р. Ю. Поліпшення якості підприємницького середовища на регіональному рівні як фактор розвитку туристичної галузі. *Економіка та суспільство*. 2021. Вип. 27. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-27-29>

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ ФІНАНСУВАННЯ МІСЦЕВИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

І. А. ОСТРОВСЬКИЙ, канд. екон. наук, доцент,
О. О. АВЕР'ЯНОВ, студент
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
igostr62@gmail.com

Воєнні руйнування об'єктів інфраструктури приносить суспільству великі витрати. Тому міжнародні розробки під час фінансового проектування і планування мають важливе практичне прикладання.

Застосування закордонних теоретичних і практичних напрацювань з фінансового забезпечення місцевих інвестиційних проектів дозволяє визначити нові перспективи післявоєнного відновлювання регіонів і територіальних громад. Обмежені можливості державного бюджету в умовах війни, зростання зовнішньої заборгованості, посилення складності приватнопідприємницької діяльності завдають необхідність подання подальших теоретичних альтернатив з використанням досвіду інших країн з урахуванням власного досвіду і досягнення суспільного консенсусу.

Світовим науковим співтовариством розроблено інструментарій, за допомогою якого спеціальні проектні компанії, які створені для здійснення місцевих проектів, мають можливість залучати для здійснення великих інвестиційних програм грошові кошти різних фінансово-кредитних інститутів шляхом реалізації складних схем фінансування, страхування, перехресних гарантій та перерозподілу ризиків. У числі таких інструментів найбільш важливе місце займає проектне фінансування, яке є найбільш гнучкою, раціональною та перспективною системою довгострокового фінансування великих проектів.

Характерною особливістю проектного фінансування є залучення як внутрішніх, так і зовнішніх джерел фінансового забезпечення інвестиційних проектів. Внутрішнє фінансування забезпечується з коштів підприємства, яке планує здійснити той чи інший інвестиційний проект – за рахунок надходжень від операційної діяльності або продажу надлишкових активів. Як правило, для прийняття рішення щодо виділення коштів на внутрішнє проектне фінансування треба скласти техніко-економічне обґрунтування і бізнес-план відповідного інвестиційного проекту. У більш широкому сенсі внутрішнє проектне фінансування може припускати і цільове використання активів, що належать підприємству, а також майнових внесків у статутні капітали стовідсотково дочірніх фірм, що створюються для виконання певного інвестиційного проекту.

У зовнішньому проектному фінансуванні розрізняють позикову, пайову і змішану форми фінансування. Особливим різновидом зовнішнього проектного фінансування може бути і бюджетне фінансування у вигляді проектних субсидій, державних гарантій і цільових інвестиційних податкових пільг.

Головними формами позикового проектного фінансування можуть виступати:

- інвестиційний банківський кредит (включаючи спеціалізовану інвестиційну кредитну лінію);
- цільові облігаційні позики;
- лізинг обладнання, придбання якого передбачено в бізнес-плані проекту;
- придбання необхідних для проекту активів з оплатою їх в розстрочку (комерційний проектний кредит).

Своєрідними інститутами фінансового моделювання проектів згідно з досвідом східноєвропейських країн мають стати центри або мережі енергоефективності. Стартовими майданчиками таких центрів можуть бути заклади вищої освіти. Розробка альтернативних моделей енергозберігаючих технологій або тарифів може стати як інформаційним продуктом, так і прикладом створення конкурентного середовища в системі ЖКГ. Саме цей болючий крок вимушує більш конкретно оцінити іноземний досвід і спрогнозувати перспективи подальшого партнерства влади, приватного бізнесу і населення.

За розрахунками експертів ЄС, попит домогосподарств на енергоспоживання є нееластичним, тобто споживачі не можуть різко зменшити споживання енергії, оскільки потреба у ній пов'язана із підтримкою життєдіяльності (приготування їжі, підігрів води, опалення тощо). Підвищення ціни на 1% знижує споживання на 0,1–0,2%. Але домогосподарства можуть інвестувати в енергоефективність свого житла та істотно зменшити витрати у середньо- і довгостроковій перспективі. Водночас покращення технічних параметрів будівель і споруд супроводжується зростаючим використанням потужної побутової техніки. Таким чином, виникає новий виток проблеми ефективного використання енергії.

Список використаних джерел:

1. Сторонянська І. З., Беновська Л. Я. Особливості фінансового вирівнювання розвитку територій в умовах бюджетної децентралізації. *Фінанси України*. 2018. № 6. С. 58–74.
2. Овсянникова Я. О. Проектні облигації у фінансуванні публічно–приватного партнерства в Україні. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка*. 2014. № 164. С. 45–52.

АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Г. В. ПОЛІЩУК, здобувач вищої освіти
І (бакалаврського) рівня
Ю. Ю. ВЕРГЕЛЮК, канд. екон. наук, доцент
*Державний податковий університет
м. Ірпінь, вул. Університетська, 31*
judoman2002@gmail.com

Однією з ключових складових сучасного фінансового ринку є інвестиції. В сучасних умовах розвиток кожної країни неможливий без її активної інвестиційної участі. Саме тому одним із основних чинників, що гарантують надходження інвестиційних коштів, є формування в країні сприятливого інвестиційного клімату. Його показниками виступають сукупний обсяг іноземних інвестицій та їхнє ефективне використання. Державна політика виконує основну роль у формуванні максимально сприятливих економічних, правових та організаційних засад для залучення потенційних іноземних інвестицій.

Упродовж останніх років на інвестиційний клімат України та її економіку в цілому негативно впливає чимало факторів, основними з яких є політична й економічна нестабільність, корупція, тінізація економіки, невдалі реформи, та останнє півріччя військові дії на території нашої держави. Попри це, зважаючи на курс України на євроінтеграцію, інвестиційний клімат